

Excursió a la Vall d'Aran

El dissabte, dia 31 d'Agost, a les 6 del matí, a la plaça de l'Església, ens concentràrem 70 expedicionaris de la Societat, que durant tres dies efectuàrem l'excursió programada de temps, a la Vall d'Aran. Els uns, amb cares alegres, altres encara mig ensopeïts, doncs van retirar tard la nit anterior, per aprofitar una mica de Festa Major i altres perquè a última hora tingueren de refer la maleta per posar alguna peça de vestir d'hivern, ja que el temps semblava que havia canviat i per aquelles terres podia començar a fresquejar. A l'hora assenyalada, arribà un autocar, no així el segon, que per un error involuntari, compareixia mitja hora més tard. A les 7, col·locades les maletes i tothom degudament aposentat, empenem la marxa cap a terres lleidetanes. Durant els primers quilòmetres, sembla que el temps ens vol aigual·lir l'excursió, però a mesura que anem avançant terreny, el dia es va aclarint. Sobre les 10, arribem a La Panadella, com és costum, es fa la primera parada, a fi que tothom pugui baixar a repostar el disposit, millor dit a esmorçar. Passats uns trenta minuts, reempenem la marxa fins a Tremp, població on es fa una altra petita estació per estirar una mica les cames i al mateix temps refrescar la gola seguidament altra volta cap al cotxe, fins arribar a Pont de Bohí, a les tres de la tarda, final de la primera etapa. Tot seguit i sense treure les maletes del cotxe, anem cap al menjador de l'Hostal Pasqual, doncs a aquesta hora ja comença a córrer la rata pel ventre. Un cop dinats, després de prendre el corresponent cafè i copa, tots plegats anem a visitar el magnífic Balneari enclavat en un bell indret de Caldes de Bohí, el qual és digne d'admirar, doncs a més de les magnífiques instal·lacions de l'Hotel hi ha una diversitat de jardins, fonts, piscines, saltants d'aigua, inclús vàrem veure-hi dos grans viuers de truites de totes mides.

Aproximadament a les 8 del vespre, retornem al nostre estatge de Pont de Bohí. Acatat de sopar i per esperar l'hora d'anar a descansar, les senyores van passar el temps amb diferents entreteniments, amb el joc de la rateta, de l'aranya, de l'escarabat i els aficionats al futbol, a través de la «Tele», veieren com els «periquitos» de l'Espanyol endossaven dos bonics gols a l'equip brasiler d'en Pelé.

El diumenge al matí, segon dia d'excursió, després d'esmorzar i amb uns «gips», la majoria d'excursionistes ens traslladàrem a visitar Aigües Tortes. Al cim d'unes muntanyes observàrem com l'aigua serpentejant majestuosa i xiroiament, anava davallant envers la presa de Sant Esperit, per desembocar finalment a la central de La Farga. Després d'aquesta visita i reagrupats tots els grups, iniciàvem la segona etapa del viatge que estava destinada a visitar la bonica població de Viella, on vàrem contemplar els magnífics prats i paisatges d'aquesta esplèndida vall, com també el túnel d'uns quatre quilòmetres de llargada, fa pocs anys obert al tràfic i que ha fet que en temps de grans nevades, els habitants d'aquells contorns no quedessin aïllats. A la tarda, després del dinar, ens dispersàrem per diferents llocs a l'objecte de contemplar tot el que de bonic té la població, així doncs, a més de veure els principals carrers, tots curulls d'establiments amb els seus corresponents «souvenirs», tinguérem ocasió de visitar la nova i bonica escola, com també contemplar la magnífica caserna destinada a la tropa. Més tard, com el dia anterior i també per la Tele vàrem contemplar com els «culés» del Barça repassaven novament a l'equip de O rei Pelé. Després del sopar, la majoria es retiraren aviat perquè pel dia següent ens faltava la tercera i última etapa, per cert, la més llarga.

El matí, a les nou, del dilluns dia 2, empenem el retorn i als pocs quilòmetres comencem a enfil·lar els magnífics pics del Port de la Bona Aigua, a on podem admirar la grandiositat d'aquelles muntanyes i l'exuberant verdor dels seus prats saonats sempre per l'aigua que brolla de tots indrets i dóna la impressió que estem voltats de rius i cascades; al final d'aquesta ziga-zaga de muntanyes, anem devallant fins arribar al poble d'Esterrí d'Aneu, on fem també una parada de mitja horeta perquè els homes puguin prendre el seu cafè i les senyores visitar el que en elles és costum: les botigues. Passat aquest lapse de temps, seguim altra vegada el viatge, passem per diferents poblacions com Pobla de Segur, Tremp, Isona, arribant finalment a Agramunt, a les tres de la tarda. En un magnífic hotel d'aquesta població ens disposem a celebrar l'últim àpat d'aquesta interessant excursió. Després del mateix i un cop acabat d'eixugar el moneder amb la compra dels típics turrons d'avellana d'aquesta

Continua a la pàgina següent